सख्य वानरराजेन शक्रप्रतिमतेजसा । कृतवान्बाधवः श्रीमान् त्वदर्थे च समुद्यतः । १६१५०
मा च तेऽस्तु भयं भीरु रावणाल्लोकगर्हितात् । नलकूवरशापेन रक्षिता ह्यसि नन्दिनि ।
शप्तो ह्येष पुरा पापो वधूं रम्भां परामृशन् । न शक्नोत्यवशां नारीमुपैतुमजितेन्द्रियः ।
क्षिप्रमेष्यति ते भर्त्ता सुग्रीवेणाभिरक्षितः । सौमित्रिसहितो धीमांस्त्वाञ्चैतो मोक्षयिष्यति ।
स्वप्ना हि सुमहाघोरा दृष्टा मेऽनिष्टदर्शनाः । विनाशायास्य दुर्ब्बुद्धेः पौलस्त्यकुलघातिनः ।
दारुणो ह्येष दुष्टात्मा क्षुद्रकर्म्मा निशाचरः । स्वभावात् शीलदोषेण सर्व्वेषां भयवर्द्धनः । १६१५५
स्पर्द्धते सर्व्वदेवैर्यः कालोपहतचेतनः । अमक्तत् खरयुक्ते तु रथे नृत्यन्निव स्थितः ।
कुम्भकर्णादयश्चेमे नग्नाः पतितमूर्द्धजाः । गच्छन्ति दक्षिणामाशां रक्तमाल्यानुलेपनाः ।
श्वेतातपत्रः सोष्णीषः शुक्लमाल्यानुलेपनः । श्वेतपर्व्वतमारूढ एक एव विभीषणः ।
सचिवास्तस्य चत्वारः शुक्लमाल्यानुलेपनाः । श्वेतपर्व्वतमारूढा मोक्ष्यन्ते ऽस्मान्महाभयात् ।
रामस्यास्त्रेण पृथिवी परिक्षिप्ता ससागरा । यशसा पृथिवीं कृत्स्नां पूरयिष्यति ते पतिः । १६१६०
अस्थिसञ्चयमारूढो भुञ्जानो मधुपायसं । लक्ष्मणश्च मया दृष्टो दिधक्षुः सर्व्वतो दिशं ।
रुदती रुधिरार्द्राङ्गी व्याघ्रेण परिरक्षिता । असकृत् त्वं मया दृष्टा गच्छन्ती दिशमुत्तरां ।
हर्षमेष्यसि दैवेहि क्षिप्रं भर्त्रा समन्विता । राघवेण सह भ्रात्रा सीते त्वमचिरादिव ।
इत्येतन्मृगशावाक्षी तच्छ्रुत्वा त्रिजटावचः । बभूवाशावती बाला पुनर्भर्त्तृसमागमे ।
यावदन्या गता रौद्राः पिशाच्यस्ताः सुदारुणाः । ददृशुस्तां त्रिजटया सहासीनां यथा पुरा । १६१६५
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि रामोपाख्यानपर्व्वणि सीतासान्त्वने एकोनाशीत्यधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २७९ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततस्तां भर्त्तृशोकार्त्तां दीनां मलिनवाससं । मणिशेषाभ्यलङ्कारां रुदतीञ्च पतिव्रतां ।
राक्षसीभिरुपास्यन्तीं समासीनां शिलातले । रावणः कामबाणार्त्तो ददर्शोपससर्प च ।
देवदानवगन्धर्व्वयक्षकिम्पुरुषैर्युधि । अजितोऽशोकवनिकां ययौ कन्दर्पपीडितः ।
दिव्याम्बरधरः श्रीमान् सुमृष्टमणिकुण्डलः । विचित्रमाल्यमुकुटो वसन्त इव मूर्त्तिमान् ।
स कल्पवृक्षसदृशो यत्नादपि विभूषितः । श्मशानचैत्यद्रुमवद्भूषितोऽपि भयङ्करः । १६१७०
स तस्यास्तनुमध्यायाः समीपे रजनीचरः । ददृशे रोहिणीमेत्य शनैश्चर इव ग्रहः ।
स तामामन्त्र्य सुश्रोणीं पुष्पकेतुशराहतः । इदमित्यब्रवीद्बालां त्रस्तां रोहीमिवाबलां ।
सीते पर्य्याप्तमेतावत् कृतो भर्त्तुरनुग्रहः । प्रसादं कुरु तन्वङ्गि क्रियतां परिकर्म्म ते ।
भजस्व मां वरारोहे महार्हाभरणाम्बरा । भव मे सर्व्वनारीणामुत्तमा वरवर्णिनी ।
सन्ति मे देवकन्याश्च गन्धर्व्वाणाञ्च योषितः । सन्ति दानवकन्याश्च दैत्यानाञ्चापि योषितः । १६१७५
चतुर्दश पिशाचानां कोट्यो मे वचने स्थिताः । द्विस्तावत् पुरुषादानां रक्षसां भीमकर्म्मणां ।
ततो मे त्रिगुणा यक्षा ये मद्वचनकारिणः । केचिदेव धनाध्यक्षं भ्रातरं मे समाश्रिताः ।
गन्धर्व्वाप्सरसो भद्रे मामापानगतं सदा । उपातिष्ठन्ति वामोरु यथैव भ्रातरं मम ।